

Bóng Ma Trong Dinh Thự

Đã gần 5 giờ chiều, Hoàng cố kết thúc buổi họp với các nhà thương gia cho xong để còn nôn chân đi đến nơi hẹn với người buôn bán nhà cửa đất đai. Trong lòng Hoàng rất vui sướng, vì trải qua bao nhiêu năm chất chiu cực nhọc, Hoàng đã gần toại ý nguyện để mua được một căn nhà sang trọng ở lưng triền núi. Hoàng cùng vợ mình đã đi xem rất nhiều các căn biệt thự được xây cất ở các dãy núi cao của vùng Silicon Valley, nhưng cả hai chưa vừa ý một căn nào. Hoàng muốn một ngôi nhà có giá trị ngang tầm cỡ với những người mà miệng đời thường gọi là "đại thương gia" hay các "nhà triệu phú" đang làm ăn chung với Hoàng. Chẳng những thế, ước vọng của Hoàng cho con mình lớn lên được cao sang quyền quý với thiên hạ. Đây là căn nhà thứ sáu mà Hoàng cùng với vợ sẽ đặt chân đến xem qua cho ưng ý. Hoàng ghé ngang văn phòng nha sĩ do chính vợ chàng làm chủ để đón nàng đi xem căn nhà mơ ước này. Hai người vẫn hoang mang vì chưa biết sẽ chọn mua cho mình được một căn nhà theo ý thích hay chưa? Hoàng lái xe đưa vợ mình lên dốc núi cao ở độ 3000 feet, cái bản đồ điện tử trong xe dẫn hai người theo những khúc quanh co lần tìm đến cái địa chỉ mà vị thương gia địa ốc đã ghi rõ. Trời bắt đầu tối mịt vì mùa đông lạnh đã bao phủ khắp thành phố, Hoàng lái xe càng lúc càng lên cao hơn của quả núi trùng điệp với thông già và cỏ cây hoang dã... Theo dõi bản đồ chậm chậm xe lại để tìm lối rẽ vào một ngõ vắng. Hoàng vẫn chưa nhìn ra địa chỉ và số nhà của dinh thự sau khi bản đồ trong xe vẽ đường chỉ lối. Hoàng cho xe chạy thật chậm với tốc độ 15 dặm một giờ vì Hoàng cảnh giác những con nai băng ngang đường. Trên con đường cây cối mọc thật sầm uất, từ xa vợ Hoàng trông thấy một người đàn bà cùng lứa tuổi với mình đẩy chiếc xe nô đi ngược lại, vợ Hoàng có ý muốn hỏi thăm đường, nên bảo Hoàng tắt xe vào lề, vợ Hoàng quay kiếng xe xuống, chờ cho người đàn bà đó tiến lại gần hơn. Hoàng cùng vợ trông rõ người đàn bà người Mỹ trắng đang đẩy chiếc xe nô với đứa con nằm trong đó, vợ Hoàng chào hỏi bà ta và hỏi đường vào hướng New York House Road. Bà ta vui vẻ trả lời, tay chỉ hướng cho hai vợ chồng Hoàng rẽ ngã phải sau lùm cây, có một ngõ hẻm rẽ vào sẽ là con đường dẫn lối vào nơi mà vợ chồng Hoàng muốn tìm. Con đường New York House Road thật khó tìm, vì cái bản tên đường bị che khuất bởi cây cối che khuất. Nếu không quen bước đi, bất cứ ai sẽ lái xe chắc sẽ vụt ngang và lạc lối ngay. Hoàng với vợ thoát nghĩ trong đầu như thế, chưa kịp cảm ơn người đàn bà ven vệ đường đẩy con đi dạo thì bóng bà ta đã dần khuất xa sau cái ngã quẹo cong quanh sườn núi. Hoàng theo sự chỉ dẫn ấy, rồi rẽ lối phải cho xe lăn bánh trên lối sỏi mòn tiến vào cổng sắt, trước mặt hai người là một ngôi nhà cao sang nằm trên vùng đồi núi có thông xanh mọc bao quanh. Khu đất này rộng hơn 10 mẫu, trồng cây ăn trái và hoa kiểng chăm sóc thật đẹp thắm. Đó là những lời quảng cáo của vị buôn bán địa ốc làm cho Hoàng cùng vợ nôn nao muốn đến xem qua. Cổng sắt đã rộng mở đón chào vợ chồng Hoàng vào tận trong sân bãi. Hai vợ chồng riu rít vui mừng dìu bước chân nhau lên bậc thềm tam cấp, bấm chuông... Tiếng chuông cửa ngân nga từng hồi như tiếng chuông đồng hồ quả lắc theo kiểu xưa. Cánh cửa của gian biệt thự hé mở, người đàn ông chồng nặng mở cửa mời vợ chồng Hoàng vào nhà. Người thương gia địa ốc đang ngồi trong phòng khách cũng đứng dậy hân hoan chào tiếp Hoàng cùng vợ. Chủ nhân của căn nhà này là người đàn ông có tật cái chân bên trái lúc này đã chống nạng ra đón tiếp vợ chồng Hoàng. Tách trà hãy còn ấm, đối thoại với nhau được vài lời, vợ chồng Hoàng cùng với vị buôn bán địa ốc và ông chủ của căn nhà đi xem một vòng khắp sáu gian phòng rộng rãi, trống trơn. Căn biệt thự quá đẹp và sang trọng vì trang trí nội thất rất lạ mắt. Hoàng cùng vợ xem qua và nhận lời mua với giá thỏa thuận của người chủ. Họ hẹn nhau sáng sớm ngày mai sẽ lo xong thủ tục giấy tờ sang nhượng căn dinh thự này với giá 3 triệu mỹ kim.

Vợ chồng Hoàng mừng tiệc tân gia thật linh đình. Các bạn bè có chức vị nâng cốc vui mừng cho vợ chồng Hoàng vừa bước lên một ngôi cao, riêng với Hoàng, sự hạnh phúc nhất đời là đã xây được một "lâu đài tình ái" cho vợ mình và đó cũng chính là một tổ ấm mà vợ chồng Hoàng tạo dựng nên cho đứa con trai đầu lòng vừa tròn sáu tuổi. Hai vợ chồng sống với nhau trong một căn nhà quá rộng thênh như vậy có lúc cũng cảm thấy trống trải làm sao. Ngoài hai phòng riêng dành cho vợ chồng Hoàng và cậu con trai. Tám phòng ngủ còn

lại rất lạnh vì thiếu hơi ấm của người. Hoàng cùng với vợ vẫn phải miệt mài với công việc cơm áo, còn đứa con trai thì phải gửi vào trường. Căn nhà bỏ lạnh cả ngày, chỉ có bác chăm sóc vườn hoa và dọn dẹp nhà cửa trong ngày. Tối đến, hai vợ chồng sum sít cùng con quanh bàn ăn cho xong một bữa cơm tối, rồi tự nhau xem tivi và ai về phòng nấy mà ngủ vì còn một ngày dài sẽ gánh nặng trên vai.

Ở trong căn nhà rộng lớn này đã hơn một tháng, có những lúc về khuya khi vợ và con đã ngủ say. Hoàng vào phòng là nơi riêng dành để làm việc cố tâm mà soạn thảo cho xong các văn bản thương mại của công ty. Hoàng chăm chú vào máy vi tính in ra những lời biên soạn cho buổi thuyết trình vào sáng mai. Hoàng ngồi trong phòng giấy, chờ cho máy in từng tờ văn bản. Không gian thật im lặng, bỗng Hoàng nghe như có tiếng người nói cười, tiếng nước chảy, âm thanh như thể có ai đó đang rửa chén úp vào trong bồn dưới nhà bếp. Hoàng chỉ nghe tiếng động và nghĩ đó là một dư âm nên chẳng hề để ý thêm. Hoàng tiếp tục chú tâm vào máy vi tính, làm cho xong nốt công việc của mình. Đồng hồ đã điểm đúng 0 giờ. Hoàng ngáp dài và cố nán nã thêm vài phút cho xong công việc. Cái phòng làm việc của Hoàng cách phòng ngủ của hai vợ chồng là hai căn phòng trống. Hoàng chọn cái phòng này là nơi làm việc vì nó thoáng mát, rộng rãi, có những kệ sách đã đóng sẵn cùng các ngăn tủ cho Hoàng xếp đặt hồ sơ. Hoàng ngồi trong văn phòng mình làm việc trong đêm khuya, ngó ra ngoài trời tối như mực, căn nhà bao quanh với những hàng thông cao, nghèo nghiêng vì vài ngọn gió đầu đông. Hoàng đang gấp giấy tờ vừa in ra từ cái máy in cho theo thứ tự từng trang, rồi để vào cái cặp da. Bỗng Hoàng nghe như có tiếng nước chảy của bồn tắm bên cạnh, rồi tiếp theo là tiếng khạt nhổ như có ai đang súc miệng, một tiếng nước dội cầu tiêu nghe thật rõ tai làm Hoàng nghi ngờ vì trong phòng ngủ của vợ chồng Hoàng đã có bồn tắm riêng, lẽ nào vợ Hoàng lại sang phòng bên cạnh mà dùng? Hoàng cũng mệt mỏi lắm rồi, nên tắt đèn về phòng riêng tìm vào giấc ngủ. Thấy vợ mình đang ngủ say, chàng lén nhẹ nằm kế bên, kéo chăn đắp ngang người, cố xua đuổi đi những ý tưởng trong đầu mà tự mình ru lấy một giấc ngon...

Vài hôm sau, Hoàng lại phải làm việc vào đêm trong văn phòng. Hoàng vẫn nghe dưới bếp nhà có ai đó đang rửa chén úp vào bồn, có tiếng chân người bước đi trên nền gỗ. Hoàng không tin ở tai mình, mà bước chân lần xuống dọc theo cầu thang vào nhà ngay nhà bếp. Hoàng thấy phòng ăn im tĩnh, ánh đèn trên trần nhà còn sáng. Hoàng tự tin vì mình hay vợ đã quên tắt đèn trong nhà trước khi đi ngủ, nên gạt tắt đèn và trở gót quay về phòng làm việc. Hoàng mới ngồi vào ghế, hai bàn tay vừa đặt lên bàn phím của máy vi tính thì lại nghe tiếng động như có ai kéo ghế ngồi dưới phòng ăn. Tiếng kéo ghế nghe thật rõ, như có hai người kéo ghế ra và nhích ghế vào cùng ngồi lại nhau cạnh bàn ăn. Hoàng im tiếng một hồi để lắng nghe tiếng động ở dưới bếp và nhẹ chân bước xuống xem động tĩnh. Đèn trong phòng ăn Hoàng vừa mới tắt lại rực sáng, hai cái ghế ngồi đặt ở đầu và cuối bàn ăn lại kéo ra, không ở vị trí sát bàn như vợ chồng Hoàng đã dọn lại sau khi ăn tối. Hoàng kéo ghế lại, rồi tắt đèn một lần nữa và quay lưng bước đi lên lầu trên trở lại văn phòng làm việc. Hoàng nghĩ ngợi trong óc, chắc là cái công tắc đèn bị hư nên đèn tự bật sáng, mà mấy chiếc ghế quanh bàn ăn cơm thì khác. Vì Hoàng ngồi ngay đầu bàn, và vợ Hoàng ngồi ngay bên cạnh với đứa con trai ăn tối. Sao cái ghế ở cuối bàn đầu có ai ngồi mà sao lại kéo ra? Hoàng nhớ rất kỹ là ghế ngồi đã được đẩy sát lại vào cạnh bàn ăn sau bữa tối? Hoàng chẳng tin vào mình nữa, chắc có lẽ quên. Hoàng xong việc ở bàn giấy, rồi về phòng yên giấc...

Vừa mới đặt lưng xuống, Hoàng chưa kịp chớp mắt thì lại nghe có tiếng ai đó đóng cửa phòng bên cạnh. Một căn phòng trống mà vợ chồng Hoàng dùng nơi đó cho các khách thăm viếng ở lại đêm như những phòng trống khác. Hoàng nghe tiếng đóng cửa mạnh và dường như có bước chân người nên Hoàng chồm ngồi dậy, nhón nhẹ bước kéo đánh thức vợ sang phòng kế bên xem. Hoàng không thấy gì cả, rồi sang phòng đối diện mở cửa nhìn thẳng bé Út đang ngủ say. Hoàng yên tâm hơn vì sợ trộm vào nhà, rồi quay lại giường khẽ đặt lưng xuống mà ngái ngủ...

Hoàng nghĩ vẫn vợ trong đầu vì những tiếng động mà Hoàng thường nghe lúc về đêm khi trong nhà ai cũng đã đi ngủ, chỉ có mình Hoàng thức khuya hơn làm việc trong phòng. Đôi lúc Hoàng muốn nói cho vợ nghe nhưng lại thôi vì Hoàng không muốn cho vợ mình sợ sệt và có ý nghĩ mông lung như thế. Tính Hoàng vốn đã không tin vào những chuyện hồn ma bóng uế như bao câu chuyện đã kể lại. Đến khi vợ Hoàng nhắc nhở

chàng là nên nhớ tắt đèn đóm, hay đóng cửa cái tủ lạnh hoặc đẩy nắp cái nồi cơm điện trong bếp nếu lỡ lúc Hoàng làm việc khuya đói bụng tìm xuống bếp. Nghe vợ dặn thế và có ý như cần nhắc vì sáng nào vợ Hoàng cũng thấy đèn trong bếp không tắt, hay nắp nồi cơm không đóng lại. Hoàng ngồi im trong buổi ăn sáng nghe những lời của vợ và đắm ra nghỉ ngơi. Hoàng tự nhủ trong lòng: "không lẽ căn nhà này có ma?"

Ý nghĩ của Hoàng tan biến trong phút chốc vì một ngày bận bịu với công việc còn chờ đợi Hoàng. Sau bữa ăn trưa họp hội cùng với các nhà thương gia, Hoàng muốn trở về nhà thoải mái nghỉ ngơi rồi sửa soạn một buổi ăn tối cùng với vợ con, chúc mừng cho một sự thành công trong doanh trường thương mại của Hoàng. Vẫn con đường đó, ngay lối ngã quẹo vào gia trang của Hoàng, Hoàng trông thấy bóng dáng của người đàn bà đẩy chiếc xe nôl hôm nào. Hoàng vừa lái xe và vẫy tay chào bà ấy. Hình bóng người đàn bà đẩy xe nôl không sao mất dạng nhanh như vậy vì Hoàng lái xe chậm và nhìn sau kiếng hậu, Hoàng không trông thấy một bóng dáng ai...

Hoàng vào đến nhà thay đồ ra cho thoải mái, nằm lên ghế trường kỷ xem ti vi. Hoàng lim dim mắt chập chờn muốn đánh một giấc trưa, mắt lơ lơ nhìn vào màn ảnh muốn xem nốt một cuốn phim hay... Hoàng buồn ngủ chợp mắt đi một tí, nửa mơ nửa tỉnh hay chẳng? Hoàng thấy có một bóng ai đó đang ngồi dưới chân chàng và nhe răng cười, mắt nhìn chăm về hướng mình. Hoàng chập chờn trong trong giấc thiếp, không biết là mình đang mơ hay đang tỉnh. Cái bóng hiện rõ ngồi đó như bóng của một người đàn bà đang lay động vào chân Hoàng như muốn đánh thức Hoàng dậy, rồi đứng lên đi vào hướng nhà bếp. Hoàng tỉnh hẳn người ngồi dậy như có ai kêu chàng thức giấc say nồng. Hoàng nghe có tiếng chuông ngoài ngõ nên vội tung cái chăn bước gần đến cái security monitor nhìn ra xem ai rung chuông ngoài cổng trước khi mở cửa. Trong cái màn ảnh nhỏ, quay phim video trực tiếp từ cái cổng sắt bên ngoài, Hoàng trông thấy người đàn bà quen thuộc mà Hoàng hay gặp lúc lái xe trở về nhà. Hoàng chỉ nghĩ rằng, người đàn bà ấy là hàng xóm, mỗi ngày hay đẩy xe đưa con đi dạo quanh khu vực này, hôm nay bà ấy muốn có dịp làm quen với vợ chồng Hoàng hay chẳng? Hoàng vội bước ra mở cổng chính, muốn chào đón bà ta. Nhưng khi ra đến nơi thì không một ai ngoài cổng rào cả. Hoàng nhìn quanh thì chỉ toàn là rừng thông, ngó ra lối ngõ, con đường trái sỏi dẫn vào cổng nhà không một bóng xe hay người qua lại. Hoàng khép cổng lại, đi vào nhà tính tìm lại một giấc ngủ trưa, rồi sẽ cho vợ con mình một bữa cơm tối ấm cúng. Hoàng khoá cửa cẩn thận, vào nằm lại trên chiếc sofa thì thấy ti vi đã tắt. Hoàng chỉ nghĩ là Hoàng đã tắt tivi trước khi ngủ, nhưng sao cái remote lại nằm ở phía chân và Hoàng vẫn nhớ rõ là kênh tuyến Hoàng đang xem lúc này là 550, sao bây giờ lại là kênh số 3? Hoàng tin ở mình, dù có lim dim chập chờn, nhưng Hoàng không thể ngủ như chết hay quên mình tự đổi kênh số trong lúc phim truyện đang diễn ra quá hay? Phân vân với mình một lúc, Hoàng chả thèm tìm giấc trưa nữa, mà đi rửa mặt cho mát tỉnh, rồi bắt tay vào việc bếp núc, mong vợ con sớm về cùng với Hoàng chung vui một bữa ăn thịnh soạn...

Trên bàn cơm vợ chồng Hoàng đang sum vầy bên nhau, nhưng nét mặt của vợ Hoàng tái sạm, Hoàng không thấy vợ mình nói một câu nào cho gãy gọn từ khi đón con về cho đến giờ. Miệng Hoàng thì riu rít kể về cuộc họp và những hợp đồng mới giao ước hôm nay và bận rộn gấp thức ăn cho vợ và con. Vợ Hoàng như kẻ mất hồn, ngồi im lặng không hé miệng, tay chân bủn rủn ra không cầm lấy được đôi đũa. Vợ Hoàng cố gắng lắm thoát ra những lời kể lại cho Hoàng nghe những gì nàng đã chứng kiến tận mắt, và chính nàng đã tiếp xúc với một hồn ma. Môi vợ Hoàng tím lạnh như một xác chết làm cho Hoàng rợn lạnh khắp người, tay buông cả đũa ngồi khép về lạnh xuống cả hai bàn chân mà nghe vợ chàng thuật lại chuyện...

Cũng như mọi hôm, khi vợ Hoàng rời khỏi văn phòng nha khoa, đi đón con ở nhà mẹ Hoàng và lái xe leo dốc núi về nhà. Hôm nay lại khác, khi nàng lái xe vào lưng chừng dốc núi, nàng trông thấy người đàn bà đẩy xe nôl với đứa con như mọi hôm, có điều ngạc nhiên là sao hôm nay bà ấy lại ở dưới chân núi, nàng đang nghĩ thầm trong bụng, phân vân vì một khoảng đường rất xa, không lẽ nào bà ấy có sức đi bộ xa hằn dậm đường như thế... Trông thấy bóng dáng bà ấy đang đứng ngay gốc cây tùng, tay ra dấu như có ý muốn đi nhờ xe. Vợ Hoàng quen mặt bà ta từ khi hỏi thăm đường vào căn nhà mới và thường khi vẫy tay chào trước khi quẹo vào cổng nhà nên tấp xe vào cho bà ấy cùng đứa con quá vận đường. Vợ Hoàng vẫn ngồi trong xe, cạnh đứa con trai ngồi bên ghế trước. Bà ta xếp cái nôl lại, đặt đứa con vào phía ghế sau của người lái và bà ngồi kế cạnh

bên, đóng cửa xe lại cho vợ Hoàng tiếp tục lái xe. Vợ Hoàng không có dịp trò chuyện với bà ấy nhiều, vì bà ta rất im lặng ngồi phía sau và chỉ hướng cho vợ Hoàng lái về phía nơi bà cư ngụ. Vợ Hoàng chăm chú lái xe, có lúc nhìn vào kiếng hậu, vẫn thấy mặt người đàn bà phúc hậu ấy đang ôm con vào lòng, bà hé miệng cười với vợ Hoàng qua tấm kiếng. Vợ Hoàng lái xe đến gần ngã quẹo vào nhà mình, nàng chậm xe lại, lên tiếng hỏi rằng nhà bà ở đâu, để vợ Hoàng đưa về tới nơi. Khi vợ Hoàng ngừng xe hẳn ngay cua quẹo, vì nàng thấy lạnh cả da người lên tới óc vì vợ Hoàng không thấy bà ấy và đứa con còn ngồi trong xe mình nữa... Vợ Hoàng như điếng người, sợ đến nỗi đạp tiệt trong quần vì sự tình rợn óc mới xảy ra... Chân nàng như yếu hẳn đi, không có sức để đạp vào cái pedal cho xe chạy vào tới cổng nhà...

Bữa cơm tối im lặng và rất lạnh lùng. Không một ai lên tiếng, vợ chồng Hoàng mặt lạnh như đồng bạc cắc, hai vợ chồng sống rất hạnh phúc không bao giờ cãi vã nhau trên bàn cơm, nhưng hôm nay thì khác, cái không khí im bật tiếng nói cười như xua tan đi sự ấm cúng trong gia đình hơn bao giờ hết. Thằng con nhỏ ngây ngô ngồi ăn vội cho xong bữa tối rồi chạy về phòng lo ham chơi trò chơi điện tử, thằng nhóc chả để ý gì về ba mẹ nó. Vợ Hoàng ngồi yên như một xác chết. Nàng chưa thể nào hoàng hồn trở lại với những gì mà nàng đã chứng kiến trong đời, dù nàng sợ ma, yếu bóng vía thật, nhưng không thể nào tin được ở cõi đời này lại có ma. Hoàng hoang mang một lúc khi nghe xong câu chuyện mà vợ Hoàng vừa kể lại. Hoàng nhớ lại cái lúc hình ảnh người đàn bà ấy đã bấm chuông kêu cửa đôi lần rồi không thấy bóng dáng bà ta đâu cả, Hoàng tạm tin hơn về hồn ma, nhưng Hoàng cố gắng lấy lại bình tĩnh và khuyên vợ hãy xua đuổi những ảo tưởng trong đầu. Nhưng với riêng Hoàng, lòng thầm nghĩ có một điều gì đó mà Hoàng chưa có câu giải thích.

Tuy khuyên vợ cho nàng đừng sợ vì lúc nào cũng có Hoàng bên cạnh. Thậm chí Hoàng phải đi theo cạnh vợ mỗi lúc nàng muốn đi tiêu, hay trong bếp lo nấu ăn vì vợ Hoàng có ý tưởng tượng như ai đang đứng sau lưng nàng. Từ khi sự việc ấy xảy ra, vợ Hoàng không bao giờ lái xe về nhà một mình nữa, Hoàng phải thu xếp thì giờ để đón đưa vợ và con vào mỗi buổi chiều. Ngày qua tháng đoạn, vợ chồng Hoàng mỗi lúc lại bình tâm hơn vì không còn thấy người đàn bà "huyền bí" ấy đẩy con trong chiếc nôi đi xuống triền núi nữa. Họ yên tâm hơn, và tự tin rằng những lời khấn vái trong tâm, nên hồn ma không trêu chọc và nhát gia đình Hoàng nữa.

Sự thực là: vợ chồng Hoàng đã tìm đến một ngôi chùa và duyên phước của thí chủ nên gặp được một đức thầy tu luyện đến bậc Đại Đức Cao Tăng. Ngài nghe qua câu chuyện và truyền dạy cho hai vợ chồng Hoàng những mật niệm mà chư tăng thường niệm để ma quỷ lánh xa. Ngài còn làm lễ chư Phật rất trang nghiêm và làm dấu ấn vẽ bằng hai ngón tay rồi đặt lên trán của hai vợ chồng cùng đứa con. Vợ chồng Hoàng càng an tâm tịnh xác hơn vì không sợ những oan hồn ma quỷ sẽ quấy rầy mình nữa. Trước khi lạy tạ đức ân sư để quay gót trở về nhà, vợ chồng Hoàng còn dâng phước báu tứ hồng ân từ vị Cao Tăng trong chùa trao tặng hai cuốn băng cassette. Cuốn băng này là những lời niệm mật chú, mentra, để hai vợ chồng Hoàng nghe trong lúc lái xe. Ý ngài là cho nhân sinh được tịnh tâm niệm chú Phật, khi tâm có Phật ngự trong lòng thì mọi thứ sẽặng bình an.

Điều đó quả thật đúng, lời nói của vị sư kết hợp với lòng thành tín của vợ chồng Hoàng tạo nên một niềm tin như núi cao không sợ sập đổ, cây cao không sợ gió bắc. Hoàng rất vui trong lòng khi thấy vợ mình trở lại một người bình thường, không còn sợ hãi, hoang mang vì hồn ma bóng quế nữa, vì vợ Hoàng không còn nhớ đến cái cảnh tượng ma quái hiện hình như lúc trước. Đối với Hoàng, chàng tin tưởng và kín trọng trong lòng ở một thế giới hư không mà người đời không chứng minh được một cách trọn vẹn, duy chỉ mình phải giáp mặt với hiện thực. Có đôi khi, Hoàng ớn lạnh cả dọc xương sống trong lúc lái xe lên núi để về tận nhà vì Hoàng nghĩ lại bóng người đàn bà ấy từ lúc ban đầu tìm đường đến căn nhà mà mình đang ngã giá... Hoàng nghĩ thoáng qua, nhưng vội xua đuổi ý nghĩ tà ma ấy đi, Hoàng lại lái xe và mở ngay cuốn băng có tiếng tụng kinh thật êm theo từng tiếng nhịp của chuông mõ trong chùa: "Nam Mô A Di Đà Phật".

Một thời gian rất ngắn khi Hoàng cố tâm không nghĩ đến những sự kiện lạ lùng xảy ra quanh mình và không thể nào chứng minh là mình gặp ma, bị ma nhát hay vớ vẩn hơn là những tiếng động mà Hoàng thường nghe

thấy trong căn nhà. Tạo cho mình một niềm tin tựa trên những lời khấn niệm, nhưng tai Hoàng vẫn nghe tuy rằng mắt thấy quanh nhà vẫn có những việc không giải thoát trong ý tưởng nghi nghi ngờ ngờ rằng trong nhà có ma. Biết vợ mình đã an tịnh trong tâm vì lời kinh niệm Phật, Hoàng chưa bao giờ muốn kể cho vợ nghe những gì Hoàng nghe thấy những cái lạ lùng xảy ra trong nhà. Sau một thời gian tiếng nước chảy trong bồn, tiếng kéo ghế dưới phòng ăn, tiếng chân bước trên cầu thang, tiếng ai đó đang rửa chén úp vào sóng chén mà Hoàng nghe thấy được. Vợ chồng Hoàng chỉ an tâm nhất là không còn thấy bóng dáng của người đàn bà với chiếc nôi đẩy con mình dọc theo bên vệ đường mà thôi. Đêm nay lúc Hoàng làm việc trong phòng giấy, Hoàng lại ngửi thấy mùi hương của cà phê thật thơm, như ai đó vừa pha một tách cà phê thơm ngát. Hoàng nghe rõ như có tiếng động ở dưới bếp, Hoàng cảm giác thật rõ ràng như tiếng lộp cộp của tách đĩa chạm vào nhau, rồi tiếng cà phê chảy vắt từng giọt một từ cái máy "Coffee Maker". Hoàng ngừng tay trên bàn phím vi tính, định chạy xuống bếp xem việc gì xảy ra, thì vợ Hoàng cũng vừa choàng mình thức giấc vì mùi cafe bốc lên đến tận vào phòng ngủ. Vợ Hoàng tưởng là Hoàng đang pha cà phê để uống vì thức đêm làm việc. Nhưng đó là một việc rất lạ vì nàng biết thói quen của chồng không lúc nào uống cà phê. Chỉ có nàng thích uống cà phê vào mỗi buổi sáng. Hoàng không muốn làm cho vợ thêm hoang sợ, chỉ trấn an nàng là nàng chắc có lẽ mơ mộng. Hoàng ngừng làm việc và lên giường nằm chờ vợ mình trở lại từ phòng tắm để cùng nhau ân ái và ru nhau vào giấc mơ tình.

Hôm nay là ngày Thứ Sáu, hai vợ chồng Hoàng muốn dành trọn một ngày cho riêng họ. Hoàng đi gửi thẳng con cho bà nội, rồi sẵn tiện ghé chợ tìm mua một chai rượu thật ngon vị để cùng với vợ mình tìm phút lãng mạn. Hoàng vui nhộn trong lòng lái xe về đến nhà. Miệng chàng đang huýt sáo, tay cầm chai rượu ung dung bước vào phòng ăn và véo von tiếng yêu đời cất lời kêu vợ mình:

-Honey, I am home! Má nó đâu rồi?

Hoàng vừa gọi vang, vừa chạy lên phòng ngủ để tìm bà xã. Hoàng mở cánh cửa phòng nhìn quanh chả thấy vợ mình đâu cả. Hoàng nghe tiếng lộp cộp như có tiếng đánh máy trong phòng làm việc, Hoàng nghĩ là vợ mình đang làm việc trên computer. Hoàng vẫn huýt sáo, tay đẩy cửa phòng bước vào, chàng chả thấy ai cả, mà cái máy vi tính thì đã tắt im. Hoàng vô tư nghĩ là vợ mình đang đùa, nàng đã hết sợ ma nên bây giờ muốn chọc nhát lại chàng hay sao? Hoàng mạnh bước tiến vào phòng làm việc, vì Hoàng thấy có bóng ai đang núp lén, quay mặt vào tường đứng giữa kẽ của kệ sách và cái tủ bàn đặt máy vi tính. Hoàng vẫn tin là vợ chàng đang giỡn, muốn hù chàng một cái thật "hú hồn". Hoàng thấy rõ cái hình bóng vẫn úp mặt và dường như đang khúc khích cười, nên Hoàng ập tới định ôm chầm lấy vợ có ý nhát ma mình. Nhưng Hoàng vừa chụp tay định vồ lấy bóng vợ mình đang núp, thì cái bóng người đã biến mất đâu. Hoàng rợn cả da gà, gáy óc lạnh lên vì bóng người trước mắt quá rõ rệt giữa ban ngày. Chàng mất cả vía, hai chân yếu ớt như muốn quy xuống nền nhà. Hoàng bình tâm, niệm chú trong bụng để lấy lại bình tĩnh, và chạy vọt ào ra sân. Chàng tính cất tiếng kêu la vì sợ hãi, thì Hoàng bỗng thấy bóng dáng vợ mình đang cầm mấy nhánh hoa mà nàng vừa cắt ở vườn nhà khoan thai từng bước chậm tiến về phía chàng. Lần đầu tiên trong đời mà Hoàng trông thấy một bóng ma rõ rệt trước mặt mình. Bóng ma ẩn nấp trong phòng làm việc với trang phục y hệt như vợ chàng đang mặc. Hoàng khô cả cuốn họng không nói được gì, nhưng tâm chàng tin chắc một điều rằng: "trong nhà này có ma". Một oan hồn chưa được siêu thoát, và ẩn hiện cho người trần gian thấy, và hãy tin vào một thế giới bên kia.

Sau lần thấy bóng ma đó, Hoàng có cảm giác rất lạnh ở xương sống mỗi khi Hoàng làm việc một mình trong phòng. Cả vợ chàng cũng tin rằng trong nhà có ma, qua những việc không sao giải thích được. Hai vợ chồng Hoàng trở lại ngôi linh tự để bạch sự ông. Hai vợ chồng họ chỉ mong cầu được sự thanh tịnh bình tâm trong căn nhà ấy. Sư ông nghe qua lời trình bạch của vợ chồng Hoàng và tiến hành một giải pháp "siêu sanh tịnh độ". Đức sư ông phái truyền một pháp sư đến tận nhà của gia chủ xem qua sự việc. Người pháp sư là đồ đệ của đức thầy đến nhà xem qua bốn phương tám hướng của ngôi dinh thự. Ông ta bày lễ cúng chư vị thần hoàng thổ trạch như xin phép để được giáng đồng cho hồn oan khuất bóng được giáng hạ ngôn từ qua bàn Cầu Cơ. Vị pháp sư đèn nhang chính tề, khấn vái với mâm bánh trái cung kính vong linh trong vòng địa thổ xong, trên chiếc bàn Cơ có ba chân, mặt bàn ván gỗ có vẽ đủ tất cả các vần A B C cùng một miếng ván có hình trái tim đặt ở giữa. Theo lời khấn niệm của vị pháp sư, miếng gỗ tự động di chuyển từ tâm điểm và lần

đi một mình nó qua các vần chữ trên mặt bàn ghép lại thành một câu văn: "I live here, this is my house". Miếng ván tự động ngừng lại. Vị pháp sư lại khẩn, và muốn gia chủ đặt câu hỏi một cách thành tâm. Hai vợ chồng Hoàng chưa bao giờ chứng kiến một sự việc lạ thường như vậy. Phản với khoa học, một miếng ván lại tự động di chuyển trên mặt bàn gỗ ráp thành văn tự, quả là một điều không tin được. Vị pháp sư trong chiếc áo trắng phan màu xám tro vẫn xếp bằng ngai yên đó, tay bấm ấn như muốn đối thoại với vong linh đang nhập vào miếng ván Cơ. Hoàng không nói ra lời, nhưng trong bụng chàng cất lên một câu hỏi: "Can you prove your spirit?". Sau lời khẩn trong tim của Hoàng, miếng ván Cơ ráp thành câu như sau: "I live here, this is my house, you can find my picture right underneath the wine cellar". Chỉ có vài câu văn đáp với còi âm và dương. Miếng ván Cơ không còn di chuyển nữa, miếng ván tự mình di về chữ "Thăng". Hồn ma ra hiệu cho người trần biết rằng hồn họ đã xuất ra khỏi miếng ván Cơ. Một điều chứng minh cho vợ chồng Hoàng rằng trong nhà có một oan hồn ngự trú. Oan hồn này chỉ báo cho chủ gia biết rằng vong linh vẫn còn phưởng phất quanh đây. Chứng minh điều ấy, vợ chồng Hoàng cùng vị pháp sư xuống tận cái hầm chứa rượu trong nhà. Kể từ lúc vợ chồng Hoàng dọn vào căn dinh thự này, hai người chưa có thì giờ dọn dẹp một căn hầm u ám đầy mạng nhện này. Ba người theo lời chỉ hướng của vong hồn đi xuống căn hầm dưới lòng đất của căn dinh thự. Hầm rượu thật tối âm, chỉ có một ánh đèn pin soi sáng. Trong hầm rượu ẩm thấp ấy, cả ba người soi đèn nhìn quanh, đó là những cái kệ được đóng bằng cây rất cũ kỹ. Cuối góc hầm, họ tìm thấy một cái tủ có vài ngăn kéo bị bụi bám theo thời gian. Trong ngăn kéo đầu tiên mà Hoàng vừa kéo ra, cả sáu con mắt đều trông thấy một tấm ảnh của người đàn bà đứng tuổi đang bế con miệng cười tươi đứng ngay ở cổng nhà. Hai vợ chồng Hoàng nhận ra người đàn bà này đã từng đẩy xe nôi từ lúc họ tìm đến căn dinh thự mà họ muốn tạo nên một tổ ấm.

Thế rồi, hư thật đã được an bày. Theo lời vị pháp sư, vợ chồng Hoàng nên lập đàn cầu siêu cho vong hồn được siêu thoát. Pháp sư khẩn niệm và vẽ dấu ấn chân an tứ phía dưới căn hầm "wine cellar" một lần nữa. Bỗng dưng, cái đèn pha pin mà Hoàng cầm trong tay lìm mờ và tắt đi. Trong bóng tối dưới căn hầm, cả ba người chứng kiến một việc thật lạ lùng, vì hồn ma muốn chứng minh cho tổ tông một việc là "linh hồn ma còn ở tại chôn này". Cây đèn pin đã tắt, nhưng trong hầm vẫn soi sáng một ánh sáng lạ lùng trên trần. Một ánh sáng hiện rõ một cái đầu của người với mái tóc dài, cái đầu sáng như ánh đèn soi, đi vòng quanh bốn góc hầm, rồi biến mất. Không ai tin được đó là sự thật ngoài ba người ấy trông tận mắt. Họ cùng nhau khẩn vái, và trở lại lên nhà trên để tiến việc bày đàn "Siêu Linh Oan Từ".

Hai vợ chồng Hoàng đã thành tâm cung kính mời vị sư có đức độ cao siêu đến nhà để "Thỉnh Phật Tuyên Kinh, Cung Nghinh Chư Thánh", rồi cùng vị pháp sư ếm chú trong nhà. Đức Thầy tụng niệm, và ban phép vào một cái lư nhang như yếm tâm cho linh hồn ngự nhập vào đó để có nơi có chốn như người trần gian có nhà có cửa. Ngài cho linh vong nhập vào bát nhang và cùng vị pháp sư đọc kinh siêu thoát. Đức sư ông chứng chỉ một niềm tin cho vợ chồng Hoàng thấy rằng vong hồn đã được siêu linh về với Phật Giới. Vợ chồng Hoàng thấp ba nén nhang rồi cắm vào lư hương sạ nhiệt. Hương linh như muốn gửi gắm một lời gì đó, nên quả mâm bánh cúng vong mềm rục nghe ra tiếng như có ai cắn ăn nghe dòn rụm. Và nén nhang tự phục đổ than hồng...

Bát nhang đã được quý thầy đưa về chùa, ngự cùng trong một cung của các vong linh tử nạn hãy còn oan ức với những gì chưa kịp trần trối ở cõi đời. Tấm ảnh cũng được đốt hoá đi như siêu thoát một linh hồn về với cõi Thập Phương Chư Phật.